

aynıyet ifade etmesi gerekir. Çünkü: Nihai karara vüsul için bütün delillerin toplanması nâkıs bir salâhiyetle mümkün olamaz. Esasen şahitlerin celp ve istimar ve davete icabet etmeyenler veya bildiklerini ifadeden imtina edenler hakkında Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda mevzu müeyyidelerin tatbiki hususunda tahkikat hâkimine kanunen verilmiş olan salâhiyetin tahkikata memur encümenlerde mevcudiyetini Dahili Nizamnamenin 174 ncü maddesi tasrih etmiş bulunmaktadır. Yüksek Meclisin irade ve tasarrufuna dayanılarak vazifelendirilen Tâli Encümen salâhiyetinin; Meclis ve Muhtelit Encümen kararlarında bir gûna takyit meveudolmadığı halde tahdidi cihetine gidilmesine gerek ameli ve gerek nazari noktadan hiçbir fayda mülâhaza edilemeyeceği ve bilâkis hakikata vüsul hususunda müşkülât yaratacağı zâhirdir.

Şahitler hakkında Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda mevcut müeyyidelerin sadece davete ademiacabet hususuna hasrını düşünmek, bir kül teşkil eden hükmün mâna ve medlülüne mugayir olacağı gibi böyle bir telâkkinin, hukuk ve adalet mantığı ile de telifi müşküldür.

Muhtelit Encümenin, hakikati ifadeden çekinen şahidin tevkifine karar verebileceğinde tereddüdedilmediğine ve Muhtelit Encümen tarafından tahkikata memur edilen Tâli Encümene mutlak salâhiyet verilmiş bulunduğuna göre Muhtelit Encümene ve dolayısıyla Büyük Meclise izafeten ve niyabeten tevkif salâhiyetini haiz olacağını tabii bir netice olarak kabul etmek lâzımdır.

Muhtelit Encümen zabıtlarının tetkikinden de anlaşılacağı üzere Tâli Encümenin şahit dinlemek hususundaki salâhiyeti tam ve kâmil bulunduğundan bunun icabettirdiği kanuni tedbirleri alamıyacağı yolunda bir mülâhaza kül teşkil eden bir yetkinin, kanuni hiçbir mesnet gösterilmeksizin tecezzisine yol açmış olur ki, bu, hukukta ıtlakın kemaline masrufiyeti kaidesini ihlâl e müntehi bir düşünüş yaratır.

Binaenaleyh, Muhtelit Encümenin haiz olduğu kabul edilen tevkif salâhiyetini kendisine niyabeten ve mutlak bir salâhiyetle tehziz edilerek vazife ifasına memur edilen Tâli Encümenin de kullanabileceği kanaatiyle tefsirc mahal görülmüdüğüne karar verilmiştir.

Hafik kazasının Pirhüseyin köyünden Alioğlu Mehmet Karataş hakkındaki idam hükmünün infazına dair

(Resmî Gazete ile ilâm : 18 . XII 1956 - Sayı : 9486)

No.
2032

Hafik kazasının Benlikaya köyünden muhtar İbrahim Özdoğan'ı mavzerle ve taammüden öldürmekten sanık Hafik kazasının Pirhüseyin köyünden cilt 13, hane No. 1 de kayıtlı Alioğlu, Hatice'den doğma 1322 doğumlu evli, beş çocuklu, cahil Mehmet Karataş, namı diğeri (Havadis) hakkında Sivas Ağır Ceza Mahkemesinden sadır olan ve Temyiz Mahkemesi Birinci Ceza Dairesinin 31 . III . 1956 tarihli ve 1151 karar, 2737 esas ve 3169 tebliğ sayılı ilâmı ile tasdik edilmiş bulunan idam hükmünün Teşkilâtı Esasiye Kanununun 26 ncı maddesi mucibince infazına karar verilmiştir (Cilt: 13 - Sayfa: 94 ve Cilt: 15 - Sayfa: 100,115:123).

12 Aralık 1956